

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
W WARSZAWIE**

RWA-430-6/08/GM

Warszawa, dn. 13 maja 2009 r.

DECYZJA nr RWA –5/2009

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) oraz stosownie oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na spółkę Famis W.C. Sp. z o.o. we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 6.675,84 zł (słownie: sześć tysięcy sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 84/100), **będącej równoważnością 1.600 euro** (słownie: tysiąc sześćset euro) **z tytułu nieudzielenia informacji** żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ww. ustawy w postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-411-11/07/GM, prowadzonym w sprawie podejrzenia nadużywania przez Przedsiębiorstwo Wodociągowo-Kanalizacyjne „Legionowo” Sp. z o.o. w Legionowie pozycji dominującej na lokalnym rynku przyjmowania nieczystości ciekłych z miejsc gromadzenia na terenie gminy Legionowo, poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na rynku opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych pojazdami asenizacyjnymi wskutek przyjęcia, że nieczystości ciekłe dowożone do stacji zlewnej w Legionowie pojazdami asenizacyjnymi tego przedsiębiorcy będą przyjmowane poza kolejnością, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

UZASADNIENIE

W związku z prowadzonym z urzędu postępowaniem antymonopolowym (sygn. RWA-411-11/07/GM) w sprawie podejrzenia nadużywania przez Przedsiębiorstwo Wodociągowo-Kanalizacyjne „Legionowo” Sp. z o.o. w Legionowie (dalej: PWK) pozycji dominującej na lokalnym rynku przyjmowania nieczystości ciekłych z miejsc gromadzenia na terenie gminy Legionowo, poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju

konkurencji na rynku opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych pojazdami asenizacyjnymi wskutek przyjęcia, że nieczystości ciekłe dowożone do stacji zlewnej w Legionowie pojazdami asenizacyjnymi tego przedsiębiorcy będą przyjmowane poza kolejnością, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w imieniu Prezesa UOKiK, zostały w dniu 1 września 2008 r. wystosowane, na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wezwania do przedsiębiorców do przedstawienia szeregu informacji niezbędnych w prowadzonym postępowaniu.

Wezwania zostały wystosowane w ramach podjętych przez Prezesa UOKiK, na podstawie art. 81 ust. 4 ww. ustawy, dodatkowych czynności zmierzających do wyjaśnienia zarzutów podniesionych przez PWK w odwołaniu od decyzji Prezesa UOKiK nr RWA-15/2008 z dnia 26 maja 2008 r.

Adresatami wezwań byli przedsiębiorcy, którzy – według informacji będących w posiadaniu Prezesa UOKiK – dysponowali zezwoleniami Prezydenta Miasta Legionowa, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm.), na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych pojazdami asenizacyjnymi. Zakres wymaganych od nich informacji obejmował: **(1)** dane o ilości (w m³) nieczystości ciekłych przewiezionych pojazdami asenizacyjnymi ze zbiorników bezodpływowych znajdujących się na terenie gminy Miasta Legionowa w latach 2005-2007 (odrębnie w każdym roku); **(2)** wskazanie stacji zlewnych, do których dany przedsiębiorca wywoził pojazdami asenizacyjnymi nieczystości ciekłe z terenu gminy Miasta Legionowa w latach 2005-2007 (informacje należało podać odrębnie dla każdego roku); **(3)** dane o ilości (w m³) nieczystości ciekłych z terenu gminy Miasta Legionowa odprowadzonych do każdej ze wskazanych stacji zlewnych w latach 2005-2007 pojazdami asenizacyjnymi (odrębnie w każdym roku).

Wezwanie do przedstawienia wskazanych wyżej informacji Prezes UOKiK wystosował m.in. do spółki Famis W.C. Sp. z o.o. (dalej: Spółka) (por. pismo UOKiK do Spółki z dnia 1 września 2008 r.). Pomimo tego, że Spółka otrzymała to pismo, o czym świadczyło zwrotne potwierdzenie odbioru, w wyznaczonym w piśmie terminie do Delegatury UOKiK w Warszawie nie wpłynęła stosowna odpowiedź Spółki. Dlatego w dniu 10 października 2008 r. Prezes UOKiK ponownie wezwał Spółkę do udzielenia odpowiedzi na pismo z dnia 1 września 2008 r.

Wobec braku odpowiedzi również na to ponowne wezwanie do udzielenia informacji, w imieniu Prezesa UOKiK zostało wszczęte z urzędu, postanowieniem z dnia 24 listopada 2008 r., postępowanie w sprawie nałożenia na spółkę kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ww. ustawy w postępowaniu antymonopolowym o sygn. RWA-411-11/07/GM, prowadzonym w sprawie podejrzenia nadużywania przez PWK pozycji dominującej na lokalnym rynku przyjmowania nieczystości ciekłych z miejsc gromadzenia na terenie gminy Legionowo, poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na rynku opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych pojazdami asenizacyjnymi wskutek przyjęcia, że nieczystości ciekłe dowożone do stacji zlewnej w Legionowie pojazdami asenizacyjnymi tego przedsiębiorcy będą przyjmowane poza kolejnością, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2008 r. Prezes UOKiK zaliczył w poczet dowodów w postępowaniu w niniejszej sprawie – o czym spółka została poinformowana – następujące dokumenty, stanowiące część akt postępowania antymonopolowego o sygn. RWA-411-11/07/GM: (1) pismo UOKiK do Spółki z dnia 1 września 2008 r.; (2) pismo UOKiK do Spółki z dnia 10 października 2008 r.; (3) zwrotne potwierdzenie odbioru nr 8631; (4) zwrotne potwierdzenie odbioru nr 10326; (5) pismo z dnia 21 października 2008 r. P.P.U.P. Poczta Polska (znak CP ORJ/DJ/5070/2680/2008 (wraz z załącznikiem).

Z kolei postanowieniem z dnia 2 stycznia 2009 r. Prezes UOKiK zaliczył w poczet dowodów w postępowaniu w niniejszej sprawie – o czym Spółka została poinformowana – jej pismo do Prezesa UOKiK z dnia 2 grudnia 2008 r., stanowiące część akt postępowania antymonopolowego o sygn. RWA-411-11/07/GM.

Informacje, których nieprzekazanie spowodowało wszczęcie postępowania w niniejszej sprawie, Spółka ostatecznie przekazała w trakcie tego postępowania, pismem z dnia 2 grudnia 2008 r. Spółka wyjaśniła, że brak z jej strony odpowiedzi na pytania Prezesa UOKiK wynikał z tego, że nie prowadziła działalności na terenie Miasta Legionowo (pismo z dnia 2 grudnia 2008 r.). Spółka przeprosiła za opóźnienie w udzieleniu żądanych przez Prezesa UOKiK informacji, zwracając się o odstąpienie od wymierzania jej kary pieniężnej. Wniosek ten Spółka uzasadniła faktem, iż nie świadczyła żadnym firmom ani osobom fizycznym usług wywozu nieczystości ciekłych z terenu Legionowa (pismo Spółki z dnia 12 grudnia 2008 r.). Na wezwanie Prezesa UOKiK (pismo UOKiK z dnia 2 stycznia 2009 r. /niepodjęte w terminie/; pismo UOKiK z dnia 12 lutego 2009 r.) Spółka przekazała ponadto informacje o swoich przychodach w 2008 r. (pismo Spółki z dnia 5 marca 2009 r.).

Spółka została zawiadomiona o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy w siedzibie Delegatury UOKiK w Warszawie (pismo z dnia 19 marca 2009 r.). Spółka nie skorzystała z prawa do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w aktach sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje

Prezes UOKiK prowadził z urzędu postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez PWK pozycji dominującej na lokalnym rynku przyjmowania nieczystości ciekłych z miejsc gromadzenia na terenie Legionowa w sposób mogący stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku z odwołaniem PWK od decyzji nr RWA-15/2008 z dnia 26 maja 2008 r., kończącej to postępowanie, Prezes UOKiK podjął, na podstawie art. 81 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, dodatkowe czynności zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych przez PWK w odwołaniu. W ramach tych czynności Prezes UOKiK wystosował, działając na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ww. ustawy, w dniu 1 września 2008 r. wezwania do przedsiębiorców, którzy – według informacji będących w posiadaniu Prezesa UOKiK – dysponowali zezwoleniami Prezydenta Miasta Legionowa na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych pojazdami asenizacyjnymi

o przekazanie informacji dotyczących nieczystości ciekłych wywożonych przez nich z terenu Miasta Legionowa, w tym do Spółki. Wezwania te miały na celu uzyskanie informacji niezbędnych do oceny zarzutów z odwołania PWK.

Zgodnie z odpisem aktualnym z Rejestru Przedsiębiorców, Spółka jest wpisana do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu – VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000015926.

Skierowane do przedsiębiorców, w tym do Spółki, wezwania miały na celu zebranie danych i informacji niezbędnych do ustalenia zasadności zarzutów postawionych przez PWK w odwołaniu od decyzji Prezesa UOKiK nr RWA-15/2008 z dnia 26 maja 2008 r. – w ramach podjętych na podstawie art. 81 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów czynności dodatkowych.

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK w ww. piśmie zawarł zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień, pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Pomimo dwukrotnego wezwania (pisma Prezesa UOKiK z dnia 1 września 2008 r. oraz z dnia 10 października 2008 r.), Spółka udzieliła odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK dopiero pismem z dnia 2 grudnia 2008 r., informując, że nie prowadzi działalności na terenie Miasta Legionowa. Informacja ta została udzielona już po wszczęciu postępowania w sprawie ukarania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa UOKiK. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać: (1) wskazanie zakresu informacji; (2) wskazanie celu żądania; (3) wskazanie terminu udzielenia informacji; (4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązek udzielania wszelkich koniecznych informacji, które niezbędne są Prezesowi UOKiK do realizacji ustawowych działań, ciąży na wszystkich przedsiębiorcach, którzy dysponują wiadomościami istotnymi dla prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania. Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes UOKiK zwróci się z żądaniem udzielenia informacji, jest udzielanie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji w sposób pełny, informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz udzielone organowi antymonopolowemu w terminie przez niego wskazanym¹. Należy zarazem podkreślić, iż zakres informacji wymaganych od przedsiębiorców określa Prezes UOKiK, przy czym podmioty te zasadniczo nie mogą kwestionować zakresu żądanych informacji, bowiem ocena, czy żądane materiały są niezbędne do realizacji zadań przez Prezesa, należy do tego organu².

¹ E. Modzelewska-Wąchal: Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2002, s. 339.

² Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 16 grudnia 1998 r. (sygn. akt XVII Ama 62/98).

Kara pieniężna przewidziana w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest sankcją nakładaną na przedsiębiorcę za niedopełnienie obowiązku udzielenia na żądanie Prezesa UOKiK informacji niezbędnych do sprawnego prowadzenia postępowania także wówczas, gdy żądana informacja została udzielona z opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Naruszenie (przekroczenie) wyznaczonego terminu stanowi przesłankę nałożenia kary pieniężnej jako sankcji za naruszenie obowiązku procesowego³. Zatem od momentu otrzymania wezwania Prezesa UOKiK, na przedsiębiorcy ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych czynności do przygotowania i przesłania zupełnych i zgodnych z prawdą informacji.

W przypadku choćby nieumyślnego nieudzielenia przez przedsiębiorcę w terminie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną przewidzianą w jej art. 106 ust. 2 pkt 2, w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro.

Kary pieniężne nakładane w drodze decyzji z tytułu nieudzielenia informacji są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi odnoszą się niewątpliwie do stron postępowania antymonopolowego. Są to sankcje za naruszenie obowiązku natury procesowej, w administracyjnym stadium postępowania antymonopolowego. Mają charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa UOKiK), prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), a zagrożenie nimi (potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa UOKiK) nadaje im charakter dyscyplinujący⁴.

Prezes UOKiK może skutecznie żądać przekazania informacji i dokumentów od przedsiębiorców i związków przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod pojęciem „przedsiębiorcy” w sprawach dotyczących nadużywania pozycji dominującej należy rozumieć m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Spółka jest wpisana do Rejestru Przedsiębiorców spółką prawa handlowego. Jako przedsiębiorca rejestrowy działający na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807), Spółka jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 (*in initio*) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym nie budzi wątpliwości, że Prezes UOKiK mógł od Spółki wymagać, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, udzielenia w terminie odpowiedzi na pismo z dnia 1 września 2008 r., pod rygorem nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy.

Wbrew ustawowemu obowiązkowi, **pomimo dwukrotnego wezwania** przez Prezesa UOKiK – Delegaturę w Warszawie, **Spółka nie przekazała żądanych od niej informacji**, ani w żaden inny sposób nie odpowiedziała na pisma kierowane do niej przez Prezesa UOKiK. Po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na nią kary pieniężnej w związku z uchyleniem się od obowiązku udzielania informacji na wezwanie Prezesa UOKiK Spółka

³ Wyrok SOKiK z 9 lipca 2003 r. 2003 (sygn. akt XVII Ama 98/02), wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/04),.

⁴ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/04).

przekazała żądane informacje i dokumenty spełniające wymogi formalne z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nastąpiło to jednak dopiero w piśmie z dnia 2 grudnia 2008 r., a zatem dopiero skutek wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie.

Nieudzielenie przez Spółkę odpowiedzi na dwukrotne wezwanie do udzielenia informacji Prezes UOKiK uznał za **bezsprzeczne**.

Na podstawie okoliczności sprawy Prezes UOKiK uznał, że nieudzielenie przez Spółki informacji w terminie jest przez Spółkę **zawinione w stopniu umyślnym**.

Z wyjaśnień udzielonych w niniejszym postępowaniu wynika, że po otrzymaniu wezwania od Prezesa UOKiK, Spółka stwierdziła, że na to wezwanie nie będzie odpowiadać, gdyż nie prowadzi działalności, o którą pytał Prezes UOKiK. Spółka uznała tak mimo tego, że w piśmie do niej skierowanym znalazło się wyraźne wskazanie do odpowiedzi na pismo w określonym terminie oraz pouczenie o sankcjach grożących Spółce m.in. za nieudzielenie odpowiedzi. Zapatrywania Spółki, że żaden obowiązek na niej nie ciąży, nie zmieniło to, że Prezes UOKiK skierował do niej kolejne wezwanie. Na to wezwanie Spółka także nie odpowiedziała i nie miała zamiaru odpowiadać w przyszłości. Dopiero informacja o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na Spółkę kary pieniężnej nakłoniła ją do spóźnionej odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK.

Postępowanie Spółki świadczy o jej lekceważącym stosunku do obowiązków, jakie nakładają na nią powszechnie obowiązujące przepisy prawa, a także do organu administracji publicznej (Prezesa UOKiK), który te obowiązki od Spółki egzekwował – w interesie publicznym ochrony konkurencji.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów wprowadziła zasadę fakultatywności określonych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kar pieniężnych z tytułu nieudzielenia przez przedsiębiorców informacji na żądanie Prezesa UOKiK. W przypadku stwierdzenia naruszenia, choćby nieumyślnie, obowiązku terminowego udzielania informacji, Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną.

Choć uprawnienie do nakładania kar pieniężnych przewidzianych w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy ma charakter fakultatywny, Prezes UOKiK uznał, że **okoliczności rozpatrywanej sprawy w pełni uzasadniają nałożenie na Spółkę kary pieniężnej**.

Spółka nie udzieliła informacji żądanych od niej w związku z podejmowanymi przez Prezesa UOKiK czynnościami dotyczącymi postępowania antymonopolowego o sygn. RWA-411-11/07/GM w sprawie podejrzenia nadużywania przez PWK pozycji dominującej na lokalnym rynku przyjmowania nieczystości ciekłych z miejsc gromadzenia na terenie gminy Legionowo w sposób mogący stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spółka nie jest wprawdzie stroną tego postępowania, której zarzucono stosowanie praktyk ograniczających konkurencję. Jej informacje były jednak niezbędne do oceny sprawy, a ściślej – argumentacji z odwołania PWK od decyzji Prezesa UOKiK nr RWA-15/2008. W tym celu za niezbędne uznał pozyskanie dodatkowych informacji od przedsiębiorców dysponujących zezwoleniami Prezydenta Miasta Legionowa na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transportu pojazdami asenizacyjnymi nieczystości ciekłych z terenu tego Miasta. Takim zezwoleniem, według informacji Prezesa UOKiK, dysponowała także Spółka; zadecydowało to o skierowaniu do niej dwóch kolejnych wezwań, na które nie odpowiedziała w wyznaczonym terminie.

W tym stanie rzeczy odpowiedź Spółki, nawet taka, w której Spółka wyjaśniałaby, że

mimo zezwolenia, nie wywozi nieczystości ciekłych z terenu Legionowa, była więc niezbędna do zakończenia badania zarzutów PWK i oceny, czy w decyzji nr RWA-15/2008 prawidłowo stwierdzono nadużycie przez PWK pozycji dominującej, a w konsekwencji – czy odwołanie PWK od tej decyzji powinno być kierowane do SOKiK, czy też, czy w jego wyniku Prezes UOKiK powinien uchylić lub zmienić ww. decyzję, w trybie art. 81 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Nieudzielenie przez Spółkę żądanych informacji wpłynęło na opóźnienie w ustaleniu zasadności argumentów przedstawionych przez przedsiębiorcę odwołującego się od decyzji nr RWA-15/2008. W konsekwencji wpłynęło to na opóźnienie przekazania do SOKiK akt postępowania antymonopolowego w sprawie zakończonej ww. decyzją, w celu rozpatrzenia odwołania innego przedsiębiorcy od decyzji Prezesa UOKiK.

Ma to negatywne znaczenie dla stanu konkurencji, do której ochrony powołany jest Prezes UOKiK. Postępowanie Spółki wydłużyło termin rozstrzygnięcia o zasadności stwierdzenia nadużywania pozycji dominującej przez PWK. Wpłynęło to zatem na możliwość realizowania skutecznej ochrony interesu publicznego przez organy do tego powołane.

Na decyzję o nałożeniu na Spółkę kary pieniężnej wpłynął jej lekceważący stosunek do obowiązków, jakie nakładają na nią powszechnie obowiązujące przepisy prawa. Nie można zaakceptować, by mimo wezwania do udzielenia odpowiedzi przez Prezesa UOKiK, przedsiębiorca – tak jak Spółka – rozmyślnie postanawiał Prezesowi UOKiK nie odpowiadać, po uznaniu, że informacje od niego Prezesowi UOKiK się nie przydadzą. Podkreślić należy, że tylko Prezes UOKiK jest władny ocenić, czy informacje, których żąda od przedsiębiorcy, okażą się przydatne w prowadzonym postępowaniu. Może to zarazem uczynić dopiero po uzyskaniu odpowiedzi od przedsiębiorcy. Dokonywanie takiej oceny nie jest zaś w gestii przedsiębiorcy – adresata wezwania.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Ustawa nie przesądza bezwzględnie wysokości kary nakładanej przez Prezesa UOKiK, który decyduje o tym w każdym konkretnym przypadku, kierując się założeniem, że sankcja musi spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, o której mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy, Prezes UOKiK powinien wziąć pod uwagę okoliczności wynikające z jej art. 111. Zgodnie z tym przepisem przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Mając na uwadze niedopełnienie przez Spółkę obowiązku terminowego udzielania informacji na wezwanie Prezesa UOKiK, który to obowiązek został nałożony na przedsiębiorców w celu umożliwienia skutecznej ochrony interesu publicznego, Prezes UOKiK postanowił nałożyć na Spółkę **karę pieniężną w wysokości 6.675,84 zł** (słownie: sześć tysięcy sześćset siedemdziesiąt pięć złotych 84/100), **co stanowi równowartość 1.600 euro** (słownie: tysiąca sześćset euro).

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2008 r. – Tabela kursów nr 254/A/NBP/2008, zgodnie z którą kurs euro wynosił 4,1724 zł. Stosownie bowiem do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach

ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

Wysokość nałożonej kary została ustalona po uwzględnieniu okoliczności wynikających art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zdaniem Prezesa UOKiK, kara pieniężna we wskazanej wyżej wysokości właściwie spełni stawiane jej cele: pozwoli na osiągnięcie w stosunku do Spółki skutku represyjnego i prewencyjnego.

Ustawodawca nie uzależnia wysokości kary pieniężnej mającej charakter proceduralny od wysokości przychodu przedsiębiorcy. Prezes UOKiK uznał jednak, że nakładana na Spółkę kara pieniężna prawidłowo spełni przypisywane jej cele, gdy będzie uwzględniać potencjał ekonomiczny karanego przedsiębiorcy. Określając zatem wysokość kary pieniężnej Prezes UOKiK uwzględnił wyniki finansowe, jakie Spółka osiągnęła w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, udokumentowane w trakcie postępowania w niniejszej sprawie (tj. w piśmie Spółki z dnia 5 marca 2009 r.) w taki sposób, że ustalił wysokość nałożonej na Spółkę kary pieniężnej na poziomie odpowiadającym, w ujęciu procentowym, minimalnemu odsetkowi przychodu Spółki w roku rozliczeniowym poprzedzającym nałożenie kary.

W ocenie Prezesa UOKiK, nałożona kara pieniężna w pełni odpowiada stopniowi zawinienia Spółki, uwzględnia zarazem stopień naruszenia interesu publicznoprawnego oraz okoliczność, iż Spółka nie była wcześniej karana za tego rodzaju naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na następujące konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O Warszawa 51101010100078782231000000.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Warszawie.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

Otrzymuje:

Famis W.C. Sp. z o.o.

ul. Fabryczna 2/4
53-609 Wrocław